

Vicent Ventura

Traure la llengua

Els últims incidents consensuats produïts per l'enutjosa qüestió de la llengua, la llengua dels valencians, vull dir: esborrar-ne el nom vertader als Estatuts, no tan autònoms com podia esperar-se, de la Universitat, i esborrar el nom del cardenal de Borriana de la llista a candidats per al Consell de Cultura, fan pensar si no seria millor que els socialistes majoritaris es decidissen d'una bona vegada a fer totes les concessions que exigeix la dreta minoritària. ¿Per què han de patir intentant quedar bé amb la realitat històrica i cedir al mateix temps al xantatge del franquisme residual?

La meua proposta consisteix a acceptar l'Haca-dèmia, o millor encara «Lo Rat-Penat», com a autoritat màxima en qüestions d'història, llengua i cultura de «lo Regne de València». Només haurien d'exigir la condició *sine qua non* que els historiadors, els filòlegs i en general tota la «intelligentsia» integrada en tan prestigioses institucions, estiguessen obligats a escriure una història de «lo Regne» i una altra de la llengua valenciana «diferenciada» i «pròpia», que no té res a veure amb qualsevol altra, i especialment amb la de més enllà del Sénia. Les històries haurien d'explicar com va anar tot allò de la Conquesta i com va iniciar-se i es va formar la «llengua dels valencians». I, naturalment, haurien de fer-ne una gramàtica, una sola, una normativa, i un diccionari, un només, com a referència igualment normativa, etc.

Es tractaria que ens explicassen la cara que degué posar el rei Jaume I en entrar a la ciutat de València i veure que els moros eixien a retre-li homenatge amb la senyera de les quatre barres que ell duia, però amb una franja blava; escoltar les explicacions que li feien en un valencià de magnífica sonoritat, que ell entenia com si fos el seu català, però que no era català; l'oferta que li feien de continuar «lo Regne de València» que ja era creat i funcionava des de sempre. Això li estalviava el treball d'inventar-lo, al temps que li manifestaven un desig fervorós de viure tots plegats, moros i cristians, sense fer diferències de religió, raça o color, etc.

Potser els pobles on fan festes de moros i cristians no hi estarien massa d'acord, perquè sembla que s'ho passen bé representant les baralles que la llegenda explica, però sempre podrien reconvertir-les en falles com les de València, amb l'«ofrena», naturalment, inclosa, a la qual anirien tots vestits amb el «traje fallero» que venen al Corte Inglés. Així, no haurien de vestir-se, com ara, d'incrèduls sarraïns i coses semblants, que tan poc ens honoren, de cara, sobretot, a la permanència en l'OTAN, que defensa la civilització «occidental i cristiana», contra els moros d'avui, o siga, l'or comunista que ve de l'Est.

En fi, que, cedint la llengua també, ja que han cedit en tot, es traurien un problema de sobre. Es tracta, doncs, de traure la llengua: la llengua catalana. □

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ D.P. _____ Tel. Part. _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, i un import de:

6.980 pessetes—amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.490 pts.)

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual

Forma de pagament: Dom. bancària. Taló bancari adjunt. Gir postal núm.

En el cas corresponent ompliu, la domiciliació bancària (Firma)

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors: _____

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom d _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes

a pagar en _____ terminis _____ anualment per la quantitat de ptes. _____ siguen

pagats amb càrrec _____ a l'import de _____

_____ de _____ de 198 _____

(Firma)